

Колумбъ позналъ, че това не е Индия, а друга непозната до тогава на европейцитъ земя. Наскоро всички се увѣрили въ това. Спрѣли на брѣга и при тѣхъ дошли хора отъ новата земя, които говорили на свой езикъ и които съвсѣмъ не приличали на европейцитъ. Тѣ расправили на Колумба съ махание рѫцѣ, че нататъкъ тѣхната земя е много голѣма.

Колумбъ и неговите хора отишли и по-нататъкъ, та се увѣрили въ всичко, а послѣ се върнали въ Европа и расправили за голѣмото чудо — за изнамѣрването на „новия свѣтъ“. Мнозина европейци отишли и се заселили въ новонамѣрената земя. Тамъ хората били прости, а земята богата и плодородна, та европейцитъ голѣмо богатство сѫ прѣнесли и въ Европа.

Тогавашните хора не били признателни на Колумба за откритието на новата земя, затова и не ѝ нарекли на неговото име, както би трѣбвало, а ѝ нарекли „Америка“, по името на нѣкай си човѣкъ Америко Веспучи, който нѣколко години подиръ Колумба ходилъ на новата земя и ѝ нарисувалъ на харта.

По-послѣ наклеветили Колумба, че искалъ да стане царь въ новата земя, та сѫ го оковали въ вериги като разбойникъ и го затворили. Така прѣзрѣнъ и ускърбенъ, този великъ човѣкъ умрѣлъ въ 1506 година въ Испания. Мъртвото негово тѣло било прѣнесено и закопано въ Америка.

Христофоръ Колумбъ не доживѣлъ да види почетните, които му се отдаватъ за това негово велико откритие, но днесъ цѣлия свѣтъ слави и почита неговото име и, до като свѣтъ сѫществува, съ уважение ще се споменва името Христофоръ Колумбъ.